

*Kabinetsreactie op rapport Blok***CONTROVERSIËLE POLITIEKE BOODSCHAP
IN EEN BELEIDSJASJE**

Eind april heeft het Kabinet zijn reactie op het veelbesproken rapport 'Bruggen Bouwen' van de commissie Blok aan de 2de Kamer aangeboden. Terwijl het rapport op diverse plaatsen ook de positieve kanten van het integratieproces belicht, legt de reactie van het Kabinet de nadruk op de negatieve kanten. Het rapport zegt dat de integratie gedeeltelijk geslaagd is, het Kabinet stelt dat het gedeeltelijk is mislukt. Reeds in de OCaN-info editie van oktober 2003 heb ik gesteld dat het 'Integratiebeleid Nieuwe Stijl' van de regering een weerspiegeling is van de verharding die bij de autochtone bevolking plaatsvindt ten opzichte van de etnische minderheden. Dit beleidsstuk benadrukt dit. Wij ontkomen niet aan de indruk dat het Kabinet hiermee, naast het uitstippelen van beleidslijnen, ook een uitgesproken politieke boodschap geeft aan de Nederlandse kiezers: ultra rechtse partijen zijn niet meer nodig.

Dit gezegd hebbende willen wij stellen dat wij eens zijn met het uitgangspunt van het Kabinet dat eenheid voorwaarde is voor verscheidenheid. Wij delen de mening dat de beheersing van de Nederlandse taal onontbeerlijk is in het integratieproces. Wij onderschrijven ook de stelling dat als je in Nederland wilt wonen, je de gangbare normen en waarden van de samenleving in acht moet nemen (met behoud van eigen identiteit). Ook wij vinden de zelfredzaamheid van de burger belangrijk. De inspanningen van het Kabinet om het etnisch ondernemerschap te bevorderen juichen wij toe. Alleen bij

de weg die het Kabinet wil bewandelen om deze "gedeelde burgerschap" samenleving te bereiken zetten wij vraagtekens. Waarom alleen maar dwang bij de allochtoon? Zal de verharde en afwijzende toon van de regering de wederzijdse toenadering van de groepen niet bemoeilijken? Zal in deze sfeer de kennis van het Nederlands en de acceptatie van de Nederlandse normen en waarden bij de allochtoon voldoende zijn om door de Nederlander geaccepteerd te worden als volwaardig burger?

De Europese verkiezingen van 10 juni 2004**Twee Antillianen doen mee voor verschillende partijen:**

- *Lionel Martijn, CDA - lijst 1, nummer 28:*
zie ingezonden stuk en foto elders in deze editie
- *Alcides Martina, Leefbaar Europa - lijst 9, nummer 3:*
zie foto en ingezonden stuk elders in deze editie.

Het Kabinet wijst de multiculturele samenleving als norm af. Daardoor wordt de verrijking van de Nederlandse samenleving door de inbreng van allochtone culturen niet meer als positief ervaren. Benadrukt wordt de negatieve inbreng van andere culturen, zoals vrouwenbesnijdenis en eerwraak. Verreweg de meeste burgers onder alle etnische minderheden wijzen deze praktijken ook af. Het zijn niet deze excessen die het multiculturalisme van onze samenleving bepalen. Door te stellen dat de burger niet meer open hoeft te staan voor (alle) aspecten van allochtone culturen, opent het Kabinet Pandora's doos. Iedere autochtoon bepaalt nu voor zichzelf wat goed is en wat niet goed is aan de vreemde culturen. Door deze afwijzing door het Kabinet krijgt de Nederlander steun en rechtvaardiging om te denken dat allochtone culturen minderwaardig zijn.

De korte paragraaf in de kabinetsreactie over het onderwerp discriminatie ademt een sfeer van laattunkendheid. Iedereen kan tussen de regels lezen: "zeur niet meer over discriminatie want jullie discrimineren zelf". Deze vergelijking tussen enerzijds de discriminatie van de etnische minderheden door de dominante bevolkingsgroep en anderzijds de discriminatie door allochtonen zelf loopt mank. Want het is niet de afwijzing of uitsluiting op zichzelf die de allochtoon de meeste pijn doet, maar de gevolgen daarvan voor zijn sociaal-economische en maatschappelijke positie in de samenleving. Immers alle macht en kapitaal zijn in handen van de dominante groep. Als de allochtoon anderen discrimineert, zijn de gevolgen voor de gediscrimineerden veel minder ingrijpend. Natuurlijk zijn alle vormen van discriminatie verwerpelijk.

Het Kabinet stelt dat integratie wederzijds is. Dus de autochtoon moet zich ook openstellen om de etnische minderheden te accepteren als gelijkwaardige deelnemers aan de samenleving. Het verschil in de benadering van het Kabinet van deze wederzijdsheid is dat er voor de allochtoon de stok van dwang en sancties wordt gehanteerd, terwijl voor de autochtoon alles vrijblijvend is. Wij willen hier niet pleiten voor dwang gericht op de individuele autochtoon,

maar wij menen wel dat door de overheden veel meer gedaan moet worden om de groepen tot elkaar te brengen door middel van interculturele (onderwijs)programma's gericht op alle leeftijdsgroepen, van kleuter tot bejaarde. In het bedrijfsleven zou dwang wel vruchten kunnen afwerpen waar het de evenredigheid van participatie in het arbeidsproces betreft. De wet SAMEN die registratie van herkomst personeel verplicht stelde komt niet terug. Het Kabinet doet hier een stap achteruit. We kunnen slechts afwachten wat het nieuw op te richten landelijk centrum voor diversiteitsmanagement zal kunnen doen aan de bevordering van evenredige arbeidsparticipatie in de bedrijven.

Het Kabinet stelt gedeeld burgerschap en de eigen verantwoordelijkheid voorop. Hier is niets mis mee, maar er zijn grenzen. De liberale gedachte dat de mens zijn eigen toekomst moet kunnen bepalen gaat slechts op voor de weerbare in onze samenleving. Het Kabinet stelt dat de allochtoon zelf zijn integratie ter hand moet nemen. Ook als hij hier al 30 jaar leeft. Hij moet, als hij niet over de nodige diploma's beschikt of geen goed Nederlands spreekt, zijn eigen integratiecursus uitzoeken en betalen. Als hij slaagt krijgt hij een deel van de gemaakte kosten terug. Dit overvalt dan de 55-jarige allochtoon die functioneel analfabeet is en nauwelijks een woord Nederlands kan praten. Hij werd 30 jaar geleden geronseld in Marokko, de Antillen of Turkije om arbeider te zijn en zit nu met een versleten rug thuis. Dit overkomt echter niet de 55-jarige Limburgse of Friese analfabeet die moeite heeft met het Nederlands. De regering meet hier met twee maten. Dit is discriminatie. De boodschap aan de allochtoon is duidelijk: 'dit zijn onze voorwaarden voor jou om te mogen deelnemen in onze samenleving. Als je dat niet kunt of wilt, krijg je een boete of je kunt natuurlijk ook ophoepelen'.

Jacques Hermelijns

GEPRIVILEGIEERDE ANTILLIANEN EN ARUBANEN IN NEDERLAND BIJ DE EU-VERKIEZINGEN

Waarom gaat ú naar de stembus voor het Europees Parlement op 10 juni? De één heeft direct een pasklaar antwoord, de ander zal langer hierover na moeten denken. Waarover mag het Parlement beslissen en waarover niet? Wat speelt er zoal in Europa? Er zijn veel onderwerpen waarover het Parlement beslist en die ons direct raken. Hieronder volgt enige informatie over het Parlement en de verkiezingen.

Inleiding

Het Europees Parlement wordt sinds 1979 rechtstreeks door de burgers gekozen. Sindsdien zijn het gezag en de bevoegdheden van het Europees Parlement, als een van de instellingen van de Europese Unie (EU), sterk gegroeid. Inmiddels kan niemand in Europa meer om het Europees Parlement heen. Er wordt vergaderd in Brussel en Straatsburg en het secretariaat is gevestigd in Luxemburg. Zonder het Parlement – en daarmee de burgers – valt Europa niet te besturen. Zo

heeft het in laatste instantie zelfs vetorecht. Andere onderwerpen waarover het Parlement o.a. beslist zijn: werkgelegenheid, economie, onderwijs, voedselveiligheid. Op het gebied van criminaliteitsbestrijding heeft het Europese Parlement afspraken gemaakt. Sinds 1 januari 2004 is in Nederland het Europees arrestatiebevel van kracht. Zo'n arrestatiebevel betekent dat de politie van een lidstaat verplicht is iemand te arresteren en uit te leveren als een ander land uit de EU daar om vraagt.

Nederland voorzitter van de Europese Unie en het referendum over de Europese grondwet staat voor de deur. Ondanks dit alles mag de gang van zaken in het Europees Parlement in Straatsburg voor de kiesgerechtigden een vervan-mijn-bedshow zijn. De Europarlementariërs zijn de afgelopen vijf jaren er niet volledig in geslaagd de mensen te enthousiasmeren of op zijn minst te informeren over hun werk.

In een onderzoek van het ministerie van Buitenlandse Zaken noemt 25 % van de ondervraagden zichzelf 'betrokken' bij de Europese Unie, 35 % 'een beetje betrokken' en 40% is 'niet betrokken'. De opkomst tijdens de laatste EU-verkiezing in 1999 was 30%. De politici rekenen nu op een opkomst van 35 tot 40%. Europarlementariërs doen er alles aan om voor elkaar te krijgen dat zoveel kiesgerechtigden de gang naar de stembus maken. Publiciteit is enorm belangrijk. De campagne voor de Europese verkiezingen is gaande, en alleen Europese thema's zijn inzet van de verkiezingsstrijd. Om deze verkiezingen onder

Alle in Nederland wonende Antillianen en Arubanen mogen stemmen. Maak gebruik van dit recht!

heeft het Parlement het recht de begroting te verwerpen, kan de gehele Europese Commissie naar huis sturen en heeft vetorecht over internationale verdragen van de Unie. Over de meeste Europese wetgeving, het milieu en de aanleg van internationale verbindingen beslist het Parlement mee en

Verkiezingen in een uitgebreide Europese Unie

Op 10 juni 2004 vinden de verkiezingen voor het Europees Parlement plaats. Dit jaar is een van de belangrijkste jaren in de geschiedenis van de EU. Op 1 mei jl. werd de EU uitgebreid met tien nieuwe lidstaten uit Centraal- en Oost-Europa. Vanaf 1 juli is

de aandacht te brengen van de bevolking heeft de publieke omroep de komende tijd drie lijsttrekkersdebatten op de televisie op 23 mei en 2 en 9 juni gepland. De ondernemersorganisatie VNO-NCW en de grootste vakcentrale FNV hebben op het internet verkiezingssites geopend voor hun leden. Politieke partijen zouden vóór de verkiezingen een standpunt moeten innemen over de huidige ontwerpgrondwet, het stabiliteitspact, een Europese aanpak ten aanzien van bestrijding van criminaliteit en terrorisme, het afschaffen van de nationale commissarissen, het al dan niet beschikbaar stellen van gegevens (variërend van naam tot nummer van de kredietkaart) van passagiers die naar de Verenigde Staten reizen etc., etc. Alleen dan krijgen de stemmers een kans om goed voorbereid naar de stembus te gaan.

Kiesgerechtigden en ingezetenen

Een ieder die achttien jaar en ouder is en de Nederlandse nationaliteit bezit mag op 10 juni zijn of haar stem uitbrengen. In de andere 24 lidstaten van de Europese Unie vinden de Europese verkiezingen tussen 10 en 13 juni plaats. Dit zijn de eerste verkiezingen waaraan de tien nieuwe lidstaten zullen deelnemen. In die week kunnen 349 miljoen burgers stemmen voor het Europees Parlement. In de aanloop naar de Europese verkiezingen dingen de politieke partijen

naar de 27 Nederlandse zetels in het 732 tellende Europese Parlement. Niets eens zo veel als u het vergelijkt met de Duitse Bondsdag (668 leden), het Britse Lagerhuis (659 leden) of de Franse Assemblée (577 leden).

Ook de in Nederland wonende Antillianen en Arubanen mogen hun stem uitbrengen tijdens de verkiezing van het Europees Parlement op 10 juni. Maar hun landgenoten woonachtig op Aruba en de Nederlandse Antillen hebben die mogelijkheden echter niet, omdat Aruba en de Nederlandse Antillen geen deel uitmaken van de EU. In de regeling die de verkiezingen van het Europees Parlement regelt, wordt uitsluitend het kiesrecht verleend aan ingezetenen van het grondgebied van de Europese Unie. Weliswaar kan gezegd worden dat de Nederlandse Antillen en Aruba deel uitmaken van het Koninkrijk, maar de verkiezingsregeling voor het Europees Parlement is niet van toepassing op de Caribische delen, waardoor de ingezetenen van die gebieden (Aruba en de Nederlandse Antillen) niet hieraan kunnen deelnemen. De ingezetenen van Aruba en de Nederlandse Antillen worden wel beschouwd als Europese burgers, zij bezitten het zogenaamde 'Europees Burgerschap'.

Fracties in het Europees Parlement

Het Europees Parlement is verdeeld in verschillende fracties, nl. **PPE-DE**, fractie van

de Europese Volkspartij (Christen-democraten) en Europese Democraten; **PSE**, fractie van de Partij van de Europese Sociaal-democraten; **ELDR**, fractie van de Europese Liberale en Democratische Partij; **GUE/NGL**, Confederale Fractie Europees Unitair Links/Noords Groen Links; **Verts/ALE**, fractie De Groenen/Vrije Europese Alliantie; **UEN**, Fractie Unie voor een Europa van Nationale Staten; **EDD**, fractie Europa van Democratieën in Diversiteit, en **NI**, Niet-ingeschrevenen.

Antilliaanse en Arubaanse stemmers

Nederlands beleid is vaak Europees beleid. Nederlandse regels en wetten worden aangepast aan de regelgeving en richtlijnen van de Europese Unie. Ongeveer 80% van de wet- en regelgeving is afkomstig uit Brussel. Europa bepaalt al in hoge mate ons dagelijks leven, denkt u maar aan de euro en kwaliteit van levensmiddelen, etc. Er zijn redenen genoeg om op te sommen waarom de Antillianen en Arubanen hier te lande hun stem dienen uit te brengen bij de aanstaande verkiezing voor het Europees Parlement, voor een Europa van de burgers. Dus ook van u, Caribische Nederlanders!

Robert van der Hansz

NIEUWE WIN: WET INBURGERING IN NEDERLAND

De Nederlandse overheid ziet inburgering als een belangrijke eerste stap in het integratieproces. Daarom zijn nieuwkomers sinds 1998 door de Wet Inburgering Nieuwkomers (WIN) verplicht een inburgeringstraject te volgen. Oudkomers worden in bepaalde gemeentes in de gelegenheid gesteld een inburgeringscursus te volgen.

Na evaluatie van de WIN is besloten tot herziening van het inburgeringsstelsel, met het oog op het behalen van betere resultaten. Op 23 april jl. bood minister Rita Verdonk namens het kabinet aan de Tweede Kamer de contourennota "Herziening van het inburgeringsstelsel" aan. Welke wijzigingen worden voorgesteld en wat hebben Antillianen en Arubanen van het nieuwe stelsel te verwachten?

Het nieuwe stelsel

De contourennota "Herziening van het inburgeringsstelsel" loopt vooruit op de nieuwe Wet inburgering en geeft de hoofdlijnen van het nieuwe inburgeringsstelsel aan. In het nieuwe stelsel worden zowel Antilliaanse en Arubaanse nieuwkomers van 16 jaar en ouder als Antillianen en Arubanen die zich voor 1998 in Nederland hebben gevestigd (de zogeheten oudkomers) en die onvoldoende kennis van de Nederlandse taal en de Nederlandse samenleving hebben bij wet verplicht in te burgeren. Uitgezonderd van de plicht om in te burgeren zijn degenen die zich tijdelijk in Nederland vestigen (studenten en personen die komen voor een medische behandeling) en degenen die een Nederlands, Arubaans of Antilliaans diploma hebben op het niveau van wetenschappelijk onderwijs, hbo, mbo of bepaalde vormen van voortgezet onderwijs. Men heeft aan de inburgeringsverplichting voldaan als men het inburgeringsexamen met succes heeft afgerond. Bij het inburgeringsexamen wordt getoetst op mondelinge taalvaardigheden, schriftelijke taalvaardigheden en kennis van de Nederlandse samenleving. In beginsel mag men zelf bepalen waar men de inburgeringscursus wil volgen. De cursus is niet langer kosteloos, men moet zelf een cursus inkopen en betalen. De kosten worden tot een bepaald maximum vergoed als aan de gestelde voorwaarden is voldaan.

Nieuwkomers

Voor Antillianen en Arubanen vanaf 16 jaar en ouder die zich voor het eerst in Nederland voor

langere tijd dan wel permanent vestigen, begint de inburgeringsplicht op het moment na inschrijving in de Gemeentelijke Basisadministratie. Na inschrijving vindt een intake plaats, waarbij de gemeente de persoonsgegevens opneemt, informatie verstrekt over de inburgeringsplicht en de handhaving daarvan. In een schriftelijke beschikking wordt vastgelegd dat men zich na 6 maanden moet melden om te laten zien dat men daadwerkelijk is begonnen met de inburgering en wordt een moment vastgelegd waarop men zich voor een tweede keer moet melden. Het niet voldoen aan de meldplicht wordt bestraft met een bestuurlijke boete. Haalt men het inburgeringsexamen binnen 3 jaar, dan komt men in aanmerking voor een vergoeding tot een bepaald maximum bedrag van de gemaakte kosten. Slaagt men niet voor het inburgeringsexamen dan vervalt het recht op deze vergoeding, maar blijft de inburgeringsplicht gelden. Heeft men het inburgeringsexamen na 5 jaar nog niet gehaald, dan volgt er een bestuurlijke boete. De hoogte van deze boete is vooralsnog onbekend. Voor de nieuwkomers die niet in staat zijn de kosten te dragen komen er kredietfaciliteiten via de gemeente.

Oudkomers

Antillianen en Arubanen van 16 jaar en ouder die zich voor 1998 in Nederland hebben gevestigd en die onvoldoende kennis hebben van het Nederlands en de Nederlandse samenleving zijn in het nieuwe stelsel inburgeringsplichtig. Ook hier zijn Antillianen en Arubanen van de verplichting uitgezonderd indien zij die

een Nederlands, Arubaans of Antilliaans diploma hebben op het niveau van wetenschappelijk onderwijs, hbo, mbo of bepaalde vormen van voortgezet onderwijs. Overwogen wordt om oudkomers van 65 jaar en ouder uit te zonderen van de inburgeringsplicht. Voor oudkomers begint de inburgeringsplicht met de invoering van de nieuwe Wet. Aangezien het bij de oudkomers om een aanzienlijke groep gaat, hebben bepaalde categorieën van oudkomers prioriteit. In de eerste plaats gaat het om oudkomers die een uitkering hebben en die zich op basis daarvan beschikbaar moeten houden voor de arbeidsmarkt. In de tweede plaats gaat het om vrouwen zonder een uitkering en zonder betaalde baan die in een achterstandspositie verkeren.

Ook hier vindt er een intake plaats door de gemeente en word in een schriftelijke beschikking vastgelegd dat men zich na 6 maanden moet melden om te laten zien dat men daadwerkelijk is begonnen met de inburgering en wordt een moment vastgelegd waarop men zich voor een tweede keer moet melden. Het niet voldoen aan de meldplicht wordt bestraft met een bestuurlijke boete. Ook voor de oudkomer geldt het recht op vergoeding tot een maximum bedrag van de gemaakte kosten indien het inburgerings-

diploma binnen 3 jaar wordt gehaald. Eveneens geldt een bestuurlijke boete bij het niet behalen van het inburgeringsexamen binnen 5 jaar.

Tot slot

Uit het voorgaande wordt duidelijk dat de nieuwe Wet inburgering een meer verplichtend karakter krijgt dan de huidige WIN. Niet alleen nieuwkomers, maar ook degenen die al langere tijd in Nederland wonen, worden onderworpen aan de verplichting tot inburgering. Het gaat de betrokkene geld kosten: geld om de cursus te betalen en geld als men zijn recht op vergoeding van de gemaakte kosten verspeelt door niet binnen 3 jaar het inburgeringsdiploma te halen. Er zijn verschillende vragen die mogelijk mettertijd beantwoord zullen worden. Zo wordt onderzocht in hoeverre de inburgeringsplicht kan worden opgelegd aan EU-burgers die buiten het grondgebied van de EU zijn geboren. Er zijn ook grote zorgen, met name met betrekking tot de verdere invulling van de kredietfaciliteiten voor inburgeraars die de cursus niet kunnen bekostigen. Onze hoop is dat het behalen van het inburgeringsdiploma deze burgers niet in de schuldhulpverlening zal doen belanden.

Irene Gumbs

Verslag van twee informatiebijeenkomsten OCAN

HET STATUUT EN DE RELATIE NEDERLANDSE ANTILLEN EN ARUBA MET DE EUROPESE UNIE

Op 17 april 2004 heeft de eerste informatiebijeenkomst, georganiseerd door OCaN, over het Statuut en de relatie over de Nederlandse Antillen en Aruba met de Europese Unie (EU) plaatsgevonden in de Eenhoorn in Amersfoort. De tweede informatiebijeenkomst was op 15 mei 2004 in

Holiday Inn in Eindhoven. Het programma bestond uit een aantal inleidingen, een forum-discussie en een discussie met de zaal. In beide bijeenkomsten was ondergetekende dagvoorzitter.

Bij beide informatiebijeenkomsten beet mr. Zayènne

Laclé de spits af. Aan de hand van het Statuut heeft zij de Koninkrijksrelaties, de implicaties ervan en de noodzaak tot nadenken over de EU geïllustreerd. Zayènne Laclé bracht naar voren dat ten aanzien van het Statuut drie structurele hindernissen te onderkennen zijn:

1. het ontbreken van sterke en zichtbare Rijksorganen;
2. het tot impasse leiden van de gelijkwaardigheid die de drie landen op grond van het Statuut hebben door de gelijkwaardige positie te gebruiken als onderhandelinginstrument of vetorecht;
3. de vergaande mate van integratie van Nederland in de EU. Hierdoor kunnen de belangen van de landen van het Koninkrijk steeds meer uiteen gaan lopen en komen Koninkrijks-aangelegenheden ook in de sfeer van de EU te liggen. Eenheid van regelgeving wordt moeilijker omdat Nederland aan de eisen van de EU moet voldoen, terwijl de Nederlandse Antillen en Aruba hier geen verplichting toe hebben.

Daarnaast heeft Zayènne Laclé een korte inleiding gegeven

Het forum van 17 april, v.l.n.r. Hans van der Oosterkamp, Jan Mulder (VVD), Lionel Martijn (CDA) en Suzanne Dekker (D66).

Dit alternatief is niet relevant omdat de Nederlandse Antillen en Aruba niet onafhankelijk zijn en geen ontwikkelingsland zijn; en

- Bijzondere akkoorden, de bilaterale overeenkomst en het protocol.

In de eerste informatie-bijeenkomst kwam vervolgens

verdragswijziging nodig is. Nederlandse Antillen en Aruba weten dan waar zij aan toe zijn. Het nadeel is een beperkte toepassing van het acquis (geheel van Europese regelgeving). Er is dan geen vrij verkeer van diensten. Een keuze voor UPG betekent dat de Nederlandse Antillen en Aruba eerst de UPG-status verkrijgen en dat zij vervolgens de uitzonderingen op het acquis moeten uitonderhandelen. Dat onderhandelen is lastiger in een groter (wordende) Europa. Bij een bilaterale overeenkomst, apart verdrag via het Koninkrijk met de EU, wordt eerst onderhandeld over de uitzonderingen. Vervolgens wordt het verdrag gesloten. In de onderhandelingsfase behouden de Nederlandse Antillen en Aruba de LGO-status. Bovendien is het niet noodzakelijk dat zij tot het grondgebied van de EU gaan behoren. Dit is een verschil met een protocol. Een ander verschil tussen een bilaterale

Antillen moeten kiezen tussen banden versterken met het Caraïbisch gebied of EU

over de EU, haar beleid en organen, alsmede de vier alternatieven die er zijn voor de Nederlandse Antillen en Aruba om deel uit te maken van de EU. Deze zijn:

- UPG (Ultraprifere Gebieden);
- LGO (Landen en Gebieden Overzee);
- ACS-regeling (Associatie-overeenkomsten met staten in Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan).

mr. Hans van den Oosterkamp aan het woord. Van den Oosterkamp is onder meer betrokken geweest bij het tot stand komen van de voorlichting van de Raad van State over de mogelijke relaties binnen het Koninkrijk en met de Europese Unie 'Verdieping of geleidelijk uiteengaan?'. Hij ging in op de voor- en nadelen van de verschillende mogelijkheden. Het voordeel van de LGO-status is dat er geen

V.l.n.r. Suzanne Dekker, Lionel Martijn, Marion Bense, mevrouw Mörn, Ygnve Mörn, Mariëla Harrigan, Roy Pieters en Robert van der Hansz.

overeenkomst en een protocol is, dat bij een protocol onderhandeld moet worden met alle (25) lidstaten van de EU.

Van den Oosterkamp benadrukte dat voor de keuze van de relatie met de EU het van belang is dat de Nederlandse Antillen eerst moeten bepalen wat zij willen: de banden met Nederland aanhalen of meer aansluiting zoeken bij het Caribische gebied en de Verenigde Staten. Voorts benadrukte hij het belang van objectieve en volledige informatie. Op dit moment wordt de zaak niet altijd objectief bekeken. De informatieverstrekking is afhankelijk van welk alternatief men wenst. Waar het gaat om het Europees ontwikkelingsfonds, wees Van den Oosterkamp erop dat onvoldoende gebruik is gemaakt van dit fonds. Het

had bijvoorbeeld benut kunnen worden voor de verbetering van de infrastructuur op de Nederlandse Antillen.

In de tweede informatiebijeenkomst ging mr. Marion Bense, wetgevingsjurist bij de Raad van State en als ambtelijk secretaris betrokken bij voormelde voorlichting van de Raad van State, nader in op de verschillende alternatieven. Marion Bense gaf aan dat zij het gevaarlijk vond om te praten over voor- en nadelen. De Raad van State wil objectief voorlichting geven. Daarom zal zij het hebben over de gevolgen van de mogelijke keuzes. Waar het gaat om de LGO vraagt zij aandacht voor het feit dat het huidige LGO-besluit in 2011 afloopt en dat een nieuw LGO-besluit met 25 EU-lidstaten moet worden afgesloten. Verder brengt zij naar voren dat het voor de EU

niet relevant is wat de relatie is tussen een lidstaat en zijn gebieden. Voor verandering van de relatie met de EU is verandering van de structuur niet nodig. Het kiezen voor de UPG-status betekent wel dat Europees recht van toepassing wordt, hetgeen met zich meebrengt dat veel wetgeving onder de loep genomen zal moeten worden. Hierbij kan gedacht worden aan bijvoorbeeld wetgeving voor een betere milieubescherming.

Vervolgens kwam in de tweede informatiebijeenkomst Ygnve Mörn MBA, vertegenwoordiger van de Åland eilanden bij de EU aan het woord. De Åland is een eilandenarchipel in de Botnische Golf (tussen Zweden en Finland) en is qua oppervlakte ongeveer zo groot als de Nederlandse Antillen en Aruba. De Åland eilanden behoren bij Finland. Sinds

1921 hebben ij autonomie en sedert 1954 beschikken zij over hun eigen vlag en vanaf 1984 hebben zij hun eigen postzegels. De Åland eilanden hebben voor het alternatief van het protocol gekozen om hun relatie met de EU te regelen. Dit betekent dat de Åland eilanden deel zijn van de EU. Echter, op grond van het protocol is een aantal belangrijke delen van het communautaire recht niet van toepassing. Mörn had een handzaam boek bij zich, waarin alle wetten van de Åland eilanden zijn opgenomen.

Het forum bestond uit de volgende kandidaten voor de Europese verkiezingen:

mr. Suzanne Dekker, kandidaat nummer 5 voor D66, Lionel Martijn kandidaat nummer 28 voor CDA en ir. Jan Mulder, kandidaat nummer 5 voor VVD (alleen aanwezig bij de eerste informatiebijeenkomst). De inhoud van de discussie met de zaal was per informatiebijeenkomst heel verschillend, doch beide keren zeer geanimeerd. In de eerste informatiebijeenkomst waren er verschillende vragen over het onvoldoende benutten van de mogelijkheden van het Europees ontwikkelingsfonds. Een onderwerp dat in de tweede informatiebijeenkomst nauwelijks aan bod is gekomen. In beide bijeenkomsten was het antwoord op de vraag of het noodzakelijk is

om het Statuut te wijzigen een punt van discussie. In de tweede bijeenkomst leidde het antwoord op de vraag of er thans voldoende mogelijkheden zijn voor de Nederlandse Antillen en Aruba om voor hun belangen op te komen in Koninkrijksverband of dat er een nieuw orgaan moest komen tot een levendige discussie.

Onder het genot van een drankje werd nog gezellig nagepraat.

Mariëla Harrigan

NOS HENDENAN

Op 29 april jl. ontving ons bestuurslid Olga Orman een koninklijke onderscheiding voor de bijzondere wijze waarop zij zich heeft ingezet voor het welzijn van de Arubaanse en Antilliaanse gemeenschap in Nederland. Olga werd voorgedragen door de Amsterdamse Parochie Santa Ana voor de wijze waarop zij zich jarenlang belangeloos heeft sterk gemaakt voor de positieverbetering van de twee gemeenschappen. Zo heeft ze meegewerkt aan diverse projecten, is actief geweest in de culturele werkgroep KIBRE, heeft meegewerkt aan het educatief project KOSECHA te Amsterdam en NANA, een leesbevorderingsproject in samenwerking met de Antillen en Aruba. Binnen OCaN is ze lid van het Algemeen bestuur en de Onderwijscommissie. Olga is benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau. Olga, proficiat, hopi pabien! Masha danki pa tur kos ku bo a hasi e lo keda hasi pa nos Antianonan i Arubanonan!

Burgemeester Job Cohen speldt Olga Orman haar lintje op.

BESTUURSAANWINST

Zayènne Laclé

Tijdens mijn studententijd ben ik als praeses van de studievereniging SIAA (Societas Iuridica Antilliana et Arubana) door de OCaN benaderd om mij in te zetten voor de in Nederland woonachtige Antillianen en Arubanen. Inmiddels ben ik afgestudeerd, werkzaam als PhD-fellow aan de Universiteit Leiden en sinds twee jaar binnen de OCaN actief als bestuurslid en tweede penningmeester.

De Antilliaanse en Arubaanse zaken gaan mij nauw aan het hart. Ten eerste omdat ik tot mijn veertiende op Aruba heb gewoond en altijd de intentie heb gehad om na mijn studie terug te keren, maar ook omdat Antillianen en Arubanen in Nederland steeds meer in een kwaad daglicht komen te staan en steeds minder als volwaardige Koninkrijksburgers worden geaccepteerd.

Binnen het OCaN-bestuur heb ik eerst de kat uit de boom gekeken. Al gauw werd mij duidelijk op welke wijze ik mijn inbreng en mijn juridische kennis het beste binnen het werkerrein van de OCaN kan inzetten. Civielrechtelijke vragen komen bij het werk van de OCaN vaak aan bod, maar ook mijn kennis inzake het Europese recht en de Europese mensenrechten heb ik de afgelopen maanden goed kunnen benutten als deel van de Statuutcommissie van de OCaN.

De ontwikkelingen in Nederland en op de overzeese eilanden, duiden erop dat er nog veel bakens verzet moeten worden. Zowel binnen het Koninkrijk als staatsverband, als tussen de Koninkrijksburgers onderling. Naar ik hoop zal de OCaN hierbij een rol kunnen spelen als belangenbehartiger van de in Nederland woonachtige Caraïbische Nederlanders.

Mariëla Harrigan

Mariëla Harrigan is fiscaal jurist en maakt als zodanig deel uit van de specialistengroep Human Capital van Ernst & Young Belastingadviseurs. Dit houdt in dat zij zich, onder meer, bezighoudt met advisering over de verschillende wetten die de relatie tussen de werkgever en de werknemer aangaan, zoals de loonbelasting en de sociale verzekeringen. Adviseren over arbeidsvoorwaarden en alle implicaties van grensoverschrijdende arbeid behoren ook tot haar werkerrein.

Daarnaast is zij hoofdredacteur respectievelijk auteur van een aantal vakbladen op haar werkerrein.

Het verzoek van het OCaN om deel te gaan uitmaken van het bestuur, kwam op een moment dat Antillianen negatief in nieuws kwamen. Zij had het gevoel dat dat enorm werd uitvergroot in verhouding tot de positie van de Antilliaanse gemeenschap in Nederland. Echter, bewijs nu dat dat zo is. Hoe het ook zei, het zette haar aan tot dieper nadenken. Zij is bij zichzelf te rade gegaan.

Wat doet zij met haar kennis en ervaring voor de Antilliaanse en Arubaanse gemeenschap in Nederland? Daar kon verbetering in komen. De wijze waarop moest zij nog invullen. Reden waarom zij openstond voor het verzoek van het OCaN. Na kennismaking met het bestuur en zich te hebben verdiept in de doelstellingen en activiteiten van het OCaN, heeft zij positief beslist op het verzoek. Als bestuurslid zou zij zich willen inzetten voor het beïnvloeden van het beleid dat de Antilliaanse en Arubaanse gemeenschap raakt, gedocumenteerd en waar mogelijk het liefst met het aandragen van alternatieven. De benodigde deskundigheid hiervoor is naar haar mening genoeg aanwezig in de Antilliaanse en Arubaanse gemeenschap in Nederland.

Leon de Windt

Mijn naam is Leon de Windt, geboren op Curaçao op 24 januari 1970, in de wijk Marie Pompoen, nu dichtbij het Seaquarium gelegen. Op vierjarige leeftijd is onze familie geïmmigreerd naar Tilburg, Nederland, waar ik al mijn scholing doorlopen heb. Een groot deel van mijn familie woont nog altijd op het eiland Curaçao, in wijken zoals Suffisant, Rio Canario en Emmastad. Na afronding van het atheneum in Tilburg, ben ik op 18-jarige leeftijd de studie Biologie gaan volgen aan de Universiteit van Utrecht, door mijn fascinatie voor alles wat leeft. Na 5 jaar heb ik mijn studie afgerond, met als hoofdvakken Biochemie en Moleculaire Biologie. Tegenwoordig worden deze opleidingen "Masters" genoemd, in mijn tijd verkreeg men na afronding van een Universitaire studie de titel "doctorandus". In feite heb ik dus een Master's titel in Moleculaire Biologie en misschien is deze benaming wel het beste voor wat ik in het dagelijks leven doe. Direct aansluitend aan de studie, besloot ik een promotiestudie te doen bij de afdeling Fysiologie aan de Universiteit van Maastricht, het uiterste zuiden van het land. De academische discipline Fysiologie bestudeert de precieze werking van het lichaam en de afzonderlijke organen in mens en dier. Na twee prachtige jaren in de Verenigde Staten zijn mijn vrouw Diana en ik teruggekomen naar Nederland en heb ik een tweede postdoctorale onderzoeksperiode gedaan bij de afdeling Klinische Cardiologie, in het Academisch Ziekenhuis Maastricht. Buiten mijn drukke persoonlijke en professionele leven, vond ik een tijd terug toch dat ik op de een of ander manier een maatschappelijke rol wilde vervullen. Ik vond het belangrijk mij specifiek voor de groep jongere Antillianen en Arubanen in te zetten. Toevalligerwijs nam de huidige voorzitter van het OCAN, Roy Pieters, sinds lange tijd een bekende in mijn ouderlijk huis in Tilburg, rond deze tijd contact met me op en vroeg of ik interesse had om me via het OCAN in te zetten voor Antillianen en Arubanen in Nederland. Ik heb niet lang getwijfeld, want ik ben van mening dat het een eer is voor deze organisatie je in te zetten voor Antillianen en Arubanen. Speciaal de laatste jaren is er een grotere druk voelbaar rond onze groep in Nederland, en dan weer meer specifiek op de jongere A/A. Hoewel A/A in Nederland altijd al in meer of mindere mate in het (negatieve) daglicht hebben gestaan, baart de recentste periode me meer zorgen, speciaal omdat de negatieve beeldvorming nu vooral vanuit de centrale en gemeentelijke overheden komt. Jammer genoeg halen positieve feiten van de jongere A/A niet of nauwelijks het nieuws. Een klein voorbeeld: als onderdeel van de minderheden, hebben de tweede generatie A/A een vergelijkbare en zelfs hoger opleidingsniveau dan Nederlanders die hier geboren en getogen zijn. Verder denk ik dat wij als A/A jongeren de Nederlandse samenleving een aantal waardevolle aspecten uit onze cultuur kunnen meegeven; respect voor de (oudere) medemens, een grote mate van onafhankelijkheid, doorzettingsvermogen, optimisme. Ik zal tijdens mijn periode als bestuurslid in het OCAN trachten een steentje bij te dragen zodat A/A als volwaardige, gerespecteerde burgers van de Nederlandse samenleving behandeld worden en de negatieve beeldvorming rond jongere A/A bestrijden. Vanuit mijn professionele achtergrond zal ik ook extra aandacht willen schenken aan gezondheidsaspecten en Gezondheidszorg van Nederlandse Minderheden, en A/A in het bijzonder.

Ingemar Merkies

Ingemar S.J. Merkies is in 1964 geboren en heeft na het afronden van Mavo, Havo, en Vwo geneeskunde gestudeerd aan de vrije universiteit te Amsterdam. Na het behalen van zijn basis- arts diploma volgde specialisatie tot neuroloog welke in het jaar 2000 afgerond werd aan het academisch ziekenhuis Rotterdam. Momenteel is hij als staflid werkzaam in Haarlem. Speciale aandachtsgebieden binnen zijn werkveld als neuroloog zijn neuropathieën, oftewel aandoeningen van de zenuwen die kunnen leiden tot klachten zoals zwakte en gevoelsstoornissen. Op dit gebied heeft hij in 2001 zijn promotie-onderzoek afgerond en is nog altijd op wetenschappelijk gebied actief. Merkies heeft zitting genomen in het OCAN bestuur om onder andere diverse gezondheidskundige aspecten te belichten die specifiek toegespitst zijn op de Antilliaanse en Arubaanse gemeenschap. Dit in samenwerking met de andere bestuursleden.

Het onderwerp huiselijk geweld is het afgelopen jaar met grote regelmaat in de media aan de orde geweest en van alle kanten belicht. Ook onder diverse organisaties van etnische minderheden is dit onderwerp veel besproken. Over een paar zaken zijn wij het met elkaar eens: het onderwerp is nog steeds taboe, de slachtoffers en daders vinden wij onder alle lagen van de bevolking, de reguliere hulpverlening is niet voldoende ingesteld op de hulpvragen van allochtone slachtoffers en de aandacht voor huiselijk geweld dient niet incidenteel aangezwengeld te worden maar een structurele plaats te krijgen in het te voeren beleid op gemeentenniveau.

OCaN heeft lang stilgestaan bij de vraag hoe deze stilte te doorbreken. Vorig jaar reeds heeft zij een groep vrouwen bij elkaar geroepen om met haar na te denken over deze problematiek. Huiselijk geweld slaat diepe wonden in de psyche van mensen die er slachtoffer van zijn.

‘PRATEN DOET GEEN PIJN’

Een gezamenlijk project om huiselijk geweld onder etnische minderheden bespreekbaar te maken

Onder het project ‘Praten doet geen pijn’ heeft een aantal etnische organisaties, waaronder OCaN, zich geschaard die elk op eigen wijze, vanuit eigen ervaringen en deskundigheid, activiteiten zullen ontwikkelen rond het onderwerp huiselijk geweld. Het project ‘Praten doet geen pijn’ richt zich op de eerste plaats op het bespreekbaar maken van het onderwerp in etnische groepen. Dit was ook de specifieke opdracht van de minister van Justitie. Vervolgens wil het project met de opgedane ervaringen methodiek ontwikkelen die overdraagbaar is en mensen ten behoeve van de uitvoering trainen. Het is de diverse organisaties gelukt om tot enige mate van samenhang en afstemming in de plannen te komen. Het reeds ontwikkelde materiaal komt beschikbaar ten behoeve van preventie van huiselijk geweld en voor hulpverlening aan allochtone ouders en hun kinderen die er op de een of ander manier slachtoffer van zijn. OCaN zal in het kader van het project ‘Praten doet geen pijn’ in samenwerking met lokale Antilliaanse / Arubaanse zelforganisaties in acht steden

organiseren voor Antilliaanse en Arubaanse mannen en vrouwen. Doel van deze bijeenkomsten is om de doelgroep te sensibiliseren door over het onderwerp te praten, na te gaan hoe men huiselijk geweld beleeft en definieert, na te gaan welke knelpunten er zijn en waar men hulp kan zoeken indien nodig.

Een mogelijkheid om dieper en persoonlijker in te gaan op de problemen wordt opgenomen in de zogenaamde homeparties van de stichting Niets Is Onmogelijk (NIO). Behalve OCaN en NIO zullen organisaties zoals Transact en Forum zich ook richten op de doelgroep Antillianen en Arubanen. OCaN zal onderzoeken hoe zij bijvoorbeeld de kennis van Transact over de benadering van mannen kan gebruiken. De acht bijeenkomsten, die gezien moeten worden als een eerste aanzet voor gesprek over een gevoelige materie, zullen verspreid over het jaar plaatsvinden en via www.ocan.nl worden aangekondigd.

Jenny Pourier

REMITIDO

Beste Rijksgenoten,

Het zal u niet ontgaan zijn maar 10 juni a.s. gaat het weer gebeuren. Dan kunnen wij weer allemaal gaan stemmen voor het Europees Parlement. 2004 is een belangrijk jaar voor de Europese Unie, recente

toetreding van tien landen, de verkiezingen, Nederland als voorzitter van de Unie, samenstellen van een nieuwe Commissie (de Europese regering) en overeenstemming bereiken over de Grondwet. Het is goed dat eindelijk steeds meer over Europa gesproken wordt, immers daar komen veel regels en wetten vandaan. Het CDA is altijd al een voorstander geweest van Europa, maar zegt terecht dat wat wij in Nederland zelf of alleen kunnen regelen het ook hier moeten doen.

Is Brussel inderdaad zo belangrijk? Ja, en ook dichterbij dan u denkt. In de grensstreken zit je zo in een buurland of nog geen honderd km ergens anders in Nederland. Lopend, fiets, auto, trein of vliegtuig. Allemaal mogelijkheden die dankzij Europa ook heel normaal geworden is dat wij die hebben en zonder barrières kunnen reizen, werken of leren in een ander land. Nederland heeft na 10 juni 27 parlamentszetels te verdelen onder de Nederlandse partijen. Ik wil graag uw vertegenwoordiger worden in Europa! Omdat het steeds belangrijker wordt voor de eilanden overzee om daar iemand te hebben die weet wat zowel op de eilanden als hier in Nederland leeft en wat nodig is. Beleid en wetgeving komen steeds vaker uit de Europese Unie. Op het terrein van milieu, verkeer en vervoer, maar ook onderwijs is het van groot belang dat wij er bij zijn wat er bepaald wordt. Bepaalde regels of normen hebben veelal direct invloed op vestigingsmogelijkheden voor bedrijven en daarmee op arbeidsplaatsen. De belangen van Nederland zijn groot en moeten steeds in de

gaten gehouden worden en op de agenda.

Evenzeer moeten de belangen van de overzeese gebieden in de gaten worden gehouden en zowel op de eilanden als op Koninkrijksniveau de juiste aandacht krijgen.

Zeker nu meer landen erbij gekomen zijn moeten wij alert zijn en sneller tot keuzes komen. Hoe langer wij wachten met het aangrijpen van oplossingen, hoe langer het gaat duren om resultaten te zien. Europa biedt kansen, maar naarmate er meer landen bij komen die zelf te kampen hebben met achterstand lukt het steeds minder om forse investeringen voor de andere Rijksdelen dan Nederland binnen te halen. Orde op zaken, behoorlijk bestuur en zichtbare veranderingen zullen zwaar wegen bij het verkrijgen van steun.

Neem bijvoorbeeld de veel besproken ontwerp Europese grondwet. Vanaf 2002 zijn de landen uit Afrika, het Caribisch Gebied en de Stille Oceaan (ACP-landen) en de Europese Gemeenschap aan het onderhandelen over economische partnerschapsovereenkomsten. Teneinde vanaf 1 januari 2008 de nieuwe handelsregelingen in werking te laten treden. De vraag is wat de gevolgen zullen zijn voor de ACP-landen en hun bevolking. Zeker omdat in de Grondwet zomaar artikels geschrapt zijn.

Motivatie van het schrappen van bijv. artikel 179 lid 3 EG-verdrag is dat er geen specifiek beleid of een aparte financiering meer nodig is. De Europese Unie wil hiermee het speciale beleid dat zij vanaf 1957 heeft gevoerd ten aanzien van de ACP-landen beëindigen. Zij wil de ACP-landen op dezelfde lijn stellen met andere ontwikkelingslanden.

Dit laat zien dat wanneer het om de Antillen en Aruba gaat je niet lang kan wachten en denken dat het wel goed komt. Wij moeten ons bemoeien met het ontwerp grondwet omdat sommige dingen niet meer terug te draaien zijn. Naar mijn stellige overtuiging moeten wij ons niet alleen zorgen maken over de keus UPG of LGO, maar mogelijke gevolgen van de grondwet in de Koninkrijksregering aan de orde stellen.

Wil je de EU laten leven bij de alle rijksgenoten dan moet je iets met de eerder genoemde onderwerpen, maar ook je huiswerk klaar hebben om te profiteren van een grotere markt en het aantrekken van investeerders. Dit zal op een evenwichtige manier moeten plaatsvinden om de handelsverhoudingen in de Caribische regio niet te verstoren. Geen oude schoenen weggooien voordat je nieuwe hebt!

In Nederland moeten wij de steden meer aandacht geven omdat daar veelal onze mensen wonen en nieuw perspectief nodig hebben. Als voorzitter van een Europese netwerkorganisatie weet ik dat heel goed en ben jaren actief op dit terrein.

Neem bijvoorbeeld het onderwerp veiligheid en terrorisme, asielbeleid en illegaliteit of sociale uitsluiting vanwege werkloosheid. Dit zijn zaken die zich geconcentreerd afspelen in steden als Rotterdam, Barcelona, Belfast, Turijn of Lyon. Maar ook vergrijzing is van groot belang om beleid afgestemd op de grote stad te voeren. De steden verjongen maar verkleuren tegelijkertijd en huisvesten veel ouderen. Hoe zorg je dat dit samengaat en dat nieuwe groepen dragers worden van de steden en welvarend worden. Diversiteit en cultuurverschillen moeten beter

begeleid worden en verdienen extra investeringen. In de toekomst hebben wij minder mensen om al het werk te doen om de boel goed aan de gang te houden. De productiviteit kan en zal niet hoger meer worden waardoor dit het tekort aan arbeidskrachten niet kan opheffen. Tegelijkertijd zal het mis gaan wanneer de mensen die zonder werk zitten niet goed geschoold zijn of niet meedoen. Levenslang leren lijkt mij een mogelijke oplossing, maar ook voorkomen van schooluitval welke gepaard moet gaan met een soepele overloop van school naar werk. Ik wil graag zorgen dat onze mensen de kansen grijpen die Europa biedt!

Europa is niet saai maar taai, daarom moeten wij strategisch iemand positioneren in Brussel om de belangen van een grote groep Rijksgenoten te vertegenwoordigen. Ik wil dat voor u doen "een gewone jongen voor u in Europa".

Ik hoop dat u net zo enthousiast over Europa bent en dat ik 10 juni a.s. op uw steun en die van uw vrienden mag rekenen.

*Geef jezelf een stem in Europa, stem **Lionel Martijn** No. 28.*

Meer weten? Ga naar www.lionelmartijn.nl.

Alcides Martina

Partij: Leefbaar Europa

Motto: eerst menselijkheid, dan politiek

Lijst nummer 9

Kandidaat nr. 3

Komt uit de wijken

Marchena/Wishi en Veeris.

Genoten opleiding

etao/mavo/avond havo/ hbo/
post doc. psy

Nu docent bij ROC Albeda college en heb mijn eigen training en consultancybureau.

Leefbaar Europa is een nieuwe politieke partij die gaat voor de

burger. Wij doen dat door ons te presenteren als een partij die uitgaat van een duidelijke beginselverklaring die bestemd is voor de gewone man en vrouw. Een partij die vooral wil streven naar een meer menselijk leefklimaat in Nederland en Europa.

Waar sta ik voor:

- * ik ben tegen terrorisme (dialoog heel belangrijk)
- * ik ben tegen errorisme (rijke landen moeten hun verantwoordelijkheid jegens arme landen opnemen)

- * bevordering van de koninkrijksrelatie (vooral voor de Antillen)
- * dialoog vanuit respect.

*Voor meer info kan je onze site bezichtigen,
www.leefbaareuropa.com*

EINDE VERHUISKOSTENREGELING NADERT

Sterke groei aanvraag verhuiskostenregeling

Op 27 oktober dit jaar loopt de tijdelijke verhuiskostenregeling voor Antillianen en Arubanen af. Wie komt ervoor in aanmerking en op welke manier? Hoe heeft de regeling uitgepakt tot nu toe? Kan de regeling worden voortgezet?

Wie komt ervoor in aanmerking?

De verhuiskostenregeling is een gezamenlijk project van de Antilliaanse en Nederlandse overheid in het kader van de nota Migratie Antilliaanse jongeren en is ingesteld in oktober 2001. Om voor de verhuiskostenregeling in aanmerking te komen moet je als meerderjarige eerste of tweedegeneratie Antilliaan of Arubaan een baan hebben in de Nederlandse Antillen, of Aruba. Dit moet je kunnen aantonen. Ook mag je niet zijn vertrokken, voordat je de verhuiskosten hebt ontvangen. Zo gauw je de verhuiskosten daadwerkelijk hebt ontvangen, moet je binnen drie maanden vertrekken. Belangrijk verder is dat je minimaal twee jaar in Nederland hebt gewoond en dat je geen schulden achterlaat. Indien je een baan hebt, kom je eenmalig in aanmerking voor een reiskostenbijdrage van € 679,- en een bijdrage voor de verhuizing van bagage en huisraad: dit is € 5.900,- per gezin.

Antilliaanse en Arubaanse moeders

De instantie die in opdracht van de Minister van V&I de verhuiskostenregeling uitvoert, is de Sociale Verzekeringsbank (SVB). Daarnaast geeft het Nederlands Migratie Instituut (NMI) voorlichting. Volgens het jaarverslag van NMI heeft het NMI in 2003 aan 955 Antillianen en Arubanen informatie verschaft over de regeling. Het ging voornamelijk om Curaçaoënaars en Arubanen.

Vooraf Antilliaanse en Arubaanse vrouwen – en dan vooral alleenstaande moeders of echt)paren met kinderen (waarvan de vrouw de aanvraag indiende) – namen contact op met het NMI. Sinds oktober 2001 zijn er 1.031 aanvragen binnengekomen bij de SVB. 461 daarvan zijn

toegekend, 359 afgewezen, de rest is nog in behandeling. De redenen van afwijzing waren: geen baan (194), schulden (36), geen twee jaar in Nederland (23), reeds vertrokken voor aanvang (23), behoort niet tot de doelgroep (17), aanvraag ingetrokken (12). Geen baan of baangarantie was dus de belangrijkste obstakel voor het verkrijgen van een tegemoetkoming. Volgens NMI blijken werkgevers in de Antillen en Aruba steeds vaker actiever (hoog opgeleide) jongeren te werven die net zijn afgestudeerd of enige jaren werkervaring hebben opgedaan in Nederland.

Voortzetting regeling?

In 2003 bedroegen de uitkeringslasten van de regeling € 0,9 miljoen, ruim een verdubbeling ten opzichte van 2002. Voor de gehele periode is € 1.363.636,= beschikbaar. De afschaffing van de remigratiewet voorspelt niet veel goeds voor een eventuele voortzetting van de verhuiskostenregeling. Er blijkt echter een sterk groeiende belangstelling uit de verhuiskostenregeling; steeds meer mensen weten de weg nu te vinden naar de SVB hiervoor.

De regeling heeft echter de tijd nodig gehad om optimaal effectief te zijn. Goede voorlichting aan de doelgroep over de voorwaarden is van belang. Het verdient daarom aanbeveling om de regeling nog eenmaal te verlengen met drie jaar. De financiering hiervoor zou kunnen komen uit het geld dat vorig jaar is overgebleven uit de samenwerkingsmiddelen (Ontwikkelingsfonds Nederlandse Antillen en Nederland en FDA: Aruba en Nederland) en dat terug is gestort naar de algemene middelen van de Nederlandse staatskas: het gaat namelijk om een structurele investering in menselijk kapitaal ten behoeve van de Antillen en Aruba, die een bijdrage kan leveren aan duurzame, economische ontwikkeling.

Het Samenwerkingsgeld was bovendien oorspronkelijk bedoeld voor programma's voor de Antillen en Aruba en dus voor de Antillianen en Arubanen.

Verdere informatie: SVB en NMI

Tot uiterlijk 26 oktober 2004 kan men nog een verzoek indienen bij de SVB. Voor het aanvragen van formulieren kunt u contact opnemen met de SVB in Leiden, telefoon: 071 - 512.96.10, of op internet: www.svb.nl. Voor voorlichting over de verhuiskostenregeling kunt u bellen met het

Nederlands Migratie Instituut in Utrecht, telefoon: 030 - 236.42.45, of raadplegen www.nmigratie.nl. Het NMI heeft kantoren in twaalf steden en kan helpen met het invullen van formulieren.

Marnix Arendshorst.

Rectificatie

DIREKSHON-PROJECTEN: start Direkshón Zwolle in juli; onduidelijkheid over Amsterdam

In de vorige OCaN-info is verslag gedaan van de huisvestings- en begeleidingsprojecten voor Antilliaanse jongeren, Direkshón!. Na het ter perse gaan van dit blad waren er wijzigingen opgetreden.

Het project "Un Stap Dilanti" in Zwolle is nog niet van start gegaan, zoals wel stond vermeld. Gepland is om voor de zomervakantie te beginnen met de eerste woonplekken en deelnemers.

Het project "Un Bon Fundeshi" in Amsterdam is op dit moment van de baan; verwacht werd dat men dit voorjaar al had kunnen beginnen. Echter, de SEV (Stuurgroep Experimenten Volkshuisvesting) heeft het project om diverse redenen afgewezen. Zo was er twijfel over het voortbestaan van het project na twee jaar. Continuering en 'inbedding' na afloop van het project is een belangrijke voorwaarde voor financiering vanuit het Rijk. Ook kwam de

gemeente Amsterdam met te weinig co - financiering. Tenslotte kon de gemeente Amsterdam niet duidelijk maken waarom zij koos voor een specifieke doelgroep Antillianen, te weten jongeren met licht criminele antecedenten. Hierin week Amsterdam namelijk af van andere steden.

Op dit moment zegt de gemeente Amsterdam zelfs dat er geen geld meer is voor het Direkshón- project. De Antilliaanse stichting Sabana wil de nieuwe wethouder Aboutaleb van integratie – opvolger van Rob Oudkerk – proberen te overtuigen van het belang van specifieke woon/begeleidingsprojecten voor Antilliaanse jongeren. Dit heeft haast om nog een andere reden: op 1 oktober kan voor het laatst een verzoek voor financiering worden ingediend bij SEV, indien er nog middelen voorhanden zijn. Inmiddels hebben andere steden in mei reeds verzoeken ingediend en dus een beroep gedaan op deze middelen. In het najaar zal OCaN berichten over de voortgang van alle projecten.

Marnix Arendshorst

Redactie-adres:

OCaN
Laan van Meedervoort 145A
2517 AX Den Haag
E-mail: ocan.antillianen-arubanen@wxs.nl

Redactie:

Irene Gumbs
Robert van der Hansz
Jenny Pourier.

Eindredactie:

Jacques Hermelijn

Abonnementen (gratis):

Tel. 070-380 33 01

Productie:

Bemaco BV, Den Haag

ISSN 1567-9179